

Halottak napja

(november 2.)

Róm 5,5-11

„Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk”

⁵A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete. ⁶Amikor még erőtlének voltunk, Krisztus az erre alkalmas időben meghalt a bűnösökért, ⁷noha az igazért is alig hal meg valaki, legföljebb jó emberért vállalják a halált. ⁸Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk. ⁹Most, hogy vére árán igazzá váltunk, még sokkal inkább megment bennünket haragjától. ¹⁰Mert ha Isten Fia halála kiengesztelte akkor, amikor még ellenségek voltunk, most hogy kibékültünk vele, az ő életébe beoltódva még könnyebben megszabadulunk. ¹¹Sőt ezen felül még dicsekszünk is az Istenben Úrunk, Jézus Krisztus által, aki megszerezte nekünk a kiengesztelődést.

Az ünnep történetét lásd az *Igéző leckék C* évben.

Azt szokták mondani, az embert a kenyér- és a szeretetéhség vezérli egész életében. A halál pillanatában talán már nem a kenyéréhség dominál, hanem a szeretetéhség. Ezért ebben a pillanatban kiárasztott isteni szeretetnek életet adó ereje van. Ez csak a földi halál pillanatában átélt szeretethiány pótlására érkező isteni segítség. Van azonban egy másik halál is, amelyről az Újszövetség gyakorta beszél, ez pedig a lelki halál. Ennek beállta a bűn elkövetésével történik. Ekkor keríti az embert hatalmába az erőtlenség. Látja a jót, de képtelen megtenni. A bűnös embereket a börtönben és börtönön kívül is elítélik. A törekvőbbek igyekeznek eltávolodni tőlük, nehogy a bűn árnyéka rájuk vetüljön.

Nem véletlenül csúfolták Jézust a vámosok és bűnösök barátja címmel (Mt 11,19; Lk 7,34), annak ellenére, hogy rabbiként ismerték. Jézus önmagát a lelkek orvosának tartotta, akire éppen a bűnös lelkeknek van a legnagyobb szükségük (Mt 9,12; Mk 2,17). Ezért bűnösökhöz fordult, hogy gyógyítsa őket, akkor, amikor azoktól mindenki elfordult. Azok a csodák, amelyek a bűnösökkel, vagy bűnösöknek tartott emberekkel kapcsolatosak, például a házasságtörő asszony (Jn 8,3) gyógyítása, éppen a bűnbocsánat által történik. Érdekes, hogy a többi evangélista nem írja le ezt az esetet, csak János, a többi csak Jézus kemény beszédé-

ról tesz említést, amely a házasságtörés kezdetét a szívben találja vagy a gonosz gondolatokban (Mt 5,28.32). Jézus nem cinkosa a bűnösöknek, hanem igaz, tiszta barátja, orvosa és segítője. Olyannyira, hogy magára vette a világ bűnét, és meghalt a bűnösökért. Pál azt gondolja, embernek ez lehetetlen, senki sem áldozza életét bűnösökért. Hogy ezt az érvelést megerősítse, hozzáteszi, legfeljebb az igaz (jó) emberért adja oda valaki az életét (7b).

Isten szeretete lényegesen különbözik az emberek szeretetétől. Isten éppen Fia halála által mutatta meg szeretetét irántunk. Furcsa, hogy az, aki egyedül hivatott az ítélkezésre, nem ítélkezik, hanem akkor mutatja meg gondoskodó szeretetét, amikor az ember leginkább elesett. Az emberek pedig akkor mutatják ki agresszivitásukat, amikor az ember leginkább gyenge. Ezért működik a „bűnbak” intézménye minden társadalomban. Amikor valakit bűnösnek kiáltanak ki, akkor mindenki siet elítélni, megvetni, erről beszélni, mert akkor nem kell saját vétkérről beszélni, és tisztának, erkölcsösnek nevezheti magát.

Jézusnak, az Isten Fiának halála engesztelő jellegű, a bűn által okozott sebet mérhetetlen szeretettel ellensúlyozza. A bűnös ember csak maga tisztázásával törődik, Jézus pedig azzal, hogy a bűnösöket visszavezesse Istenhez. Önmaga tisztázásával nem törődik. Ezért lehet vádolni életében a vámosok és bűnösök barátságával, azzal, hogy falánk és borissza, és ezért halt meg úgy mint egy gonosztevő, más gonosztevőkkel együtt felfeszítve. Az emberek bűn elleni küzdelme és egész bűnellenes stratégiája alapvetően különbözik Isten bűnellenes stratégiájától. Az emberek szabadulni akarnak a bűnösöktől, elkülönülni, a bűnösöket ki akarják kapcsolni az életükből, Isten Fia viszont megossza életét a bűnösökkel, és meghal értük.

Az emberekben nagy a félelem, hogy a bűnösök közelében nem lesznek elég erősek erényesen viselkedni vagy erényesnek látszani. Ez pedig az ő jövőjüket is megronthatja. Isten ezzel mit sem törődik. A keresztény közösségek erejétől függ, hogy mit tudnak kezdeni a bűnrel és a bűnössel. Csak elkülönülnek tőlük, vagy igyekeznek a bűnösöket felkarolni. Ilyen munkára hatékonyan csak az vállalkozhat, akinek nagyon erős a hite és szilárd a kitartása Jézus mellett.